

Τῇ δ' ἐπαύριον, ἀνευφημούμενον ἐν τῷ θεάτρῳ νέου τινὸς δράματος τοῦ Κ. Σποντίνου, ὁ Κόμης καὶ ἡ Κόμισσα ἐκάθηντο ἐν τῷ θεωρείῳ αὐτῶν, ἔχοντες πλησίον, φαιδρὸν καὶ πλήρη χαρᾶς, τὸν μυστικὸν διδάσκαλον τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης. (Κατὰ τὸ Γαλλικόν.)

— 0 —

ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Ὁ ἐκ Καλκούτας δόκτωρ Οὐίλιαμ Βοῦρν, μετὰ τρίμηνον πλάνην παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου, ὅπου περιέτρεχεν ἀναζητῶν φυτὰ παχέα, ἄγνωστα ἡμῖν, εὔρεν ἐν πλησμονῇ εἰς τὰ χάσματα τῶν βράχων εἶδος τι ρίζης, τὴν ὁποίαν ἐκάλεσε *σηρικόν*, ἐν πολλαῖς ὁμοίαν τῇ τοῦ λαπάθου ρίζῃ.

Ἐπιστρέψας οἰκάδε καὶ θέλων ν' ἀνακαλύψῃ τὰς τοῦ *σηρικοῦ* ιδιότητας, ὁ δόκτωρ Βοῦρν διέταξε νὰ θράσωσι τὴν ρίζαν ταύτην καὶ νὰ δώσωσιν εἰς εἰς τοὺς κύνας αὐτοῦ. Οἱ κύνες, φαγόντες, ἤρχισαν νὰ γαυγίζωσι καὶ περιστρέφοντο ἐν παραφορᾷ, μετ' ὀλίγον δ' ἐκοιμήθησαν, καὶ ἐπειδὴ ἐφαίνοντο τεθνεῶτες, ὁ δόκτωρ Βοῦρν παρήγγειλε τοὺς ὑπηρέτας νὰ θάψωσιν αὐτοὺς τῇ ἐπαύριον.

Τὴν ἐπιούσαν οἱ ὑπηρέται τοῦ Βοῦρν, παραγενόμενοι εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τοῦ κυρίου τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ταύτης, εὔρον τοὺς κύνας ὀρθοὺς καὶ ἐκβάλλοντας ἐκ τοῦ στόματος καὶ τῶν μυκτῆρων σίαλον νηματώδες, ὅμοιον τῷ νήματι τῆς μετάξης, τῷ διὰ χημικῶν σκευασιῶν ἐξαγομένῳ τοῦ περικαλύμματος τοῦ βάμβακος.

Εἰς τῶν ὑπηρετῶν, ἐγγίσας τῷ δακτύλῳ τὸ σίαλον, ἀνέστυρε νῆμα τεσσαράκοντα καὶ πέντε ποδῶν ἀγγλικῶν μήκους· ἐν τῷ μεταξύ ὑπῆγεν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ ὁ δόκτωρ Βοῦρν, ὅστις κατορθώσας ἔλαβεν ἐκ τοῦ σιάλου τῶν κυνῶν ἱκανὴν ποσότητα μετάξης ἐκλεκτῆς, ὁμαλῆς, στιλπνῆς, ἰσχυρᾶς καὶ ἀνευ τινος ἐλαττώματος.

Περιχαρῆς διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ὁ δόκτωρ Οὐίλιαμ ἐδοκίμασεν ἐκ δευτέρου τὴν δύναμιν τοῦ φυτοῦ, ἀλλ' ἤδη μετεχειρίσθη, ἀντὶ κυνῶν, δύο ὑπηρέτας· εὐδοκιμάσας δ' ἔτι μᾶλλον, μετὰ ἓνα μῆνα ἐτοιχοκόλλησεν καθ' ὅλην τὴν Καλκούταν τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

« Οἱ ἐντὸς τῆς πόλεως Παρίαι προσκαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν » δόκτορα Οὐίλιαμ Βοῦρν, ὑπὲρ τῆς μεγαλειότητος βασιλείας τῆς Ἀγ-

«γλίας, έχοντα ανάγκην διακοσίων ἐξ αὐτῶν· χορηγεῖται δ' ἐκαστῷ τούτων
»μίαν λίτραν ὀρύζης καὶ τέσσαρας κωρίς (*) καθ' ἡμέραν.

Τῇ ἐπαύριον τῆς προκληθείσης ταύτης, συνηθροίσθησαν μυρία Παρία ἐξ
αὐτῶν ἔλαβεν ὁ δόκτωρ τοὺς ἀναγκαιοῦντας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε νὰ φά-
γῃσι τὴν ῥίζαν τοῦ σπρηικοῦ καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν οὗτοι παρήγαγον 150
λίτρας μετάξης ἀκατεργάστου, τὴν δὲ δευτέραν 250, τὴν τρίτην καὶ τὰς
λοιπὰς ἡμέρας 350 μέχρι 400 λιτρῶν ὥστε τὸ καθημερινὸν τοῦ δόκτορος
κέρδος ἦτο τριῶν περίπου χιλιάδων φράγκων.

Ἡ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ σπρηικοῦ παραγομένη μετάξα στίλβει ὡς τὰ
ἐξ ὕαλου γαλλικὰ ὑφάσματα· εἶναι δὲ πάσης ἄλλης προτιμιτέα πρὸς κα-
τασκευὴν στιλβόντων ὑφασμάτων μεταξωτῶν.

Μετὰ τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, ὁ δόκτωρ Οὐίλιαμ, λαβὼν τὸ προνόμιον
τῆς κατασκευῆς τῆς τοιαύτης μετάξης, κτιῖει μέγα ἐργοστάσιον, εἰς ὃ
προτίθεται νὰ ἐπασχολήσῃ διςχιλίους Παρίας, ἐξ ὧν πεντακοσίους μεταχει-
ρίζεται εἰς συλλογὴν τῆς ῥίζης τοῦ σπρηικοῦ.

Ἐγένοντο δὲ ἀπόπειραι πρὸς ἐμφύχῳσιν τοῦ παραδόξου ταύτου φυτοῦ
εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον τῆς Καλκούτας· ἂν ἐπιτύχῃ ἡ ἀπόπειρα αὕτη, τὸ
σπρηικὸν βεβαίως θέλει μετενεχθῇ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου πιθανῶς θέλει
εὐδοκιμήσῃ.

[Ἐφημέρις τοῦ Φράγκφορτίου.]

(α) Κωρίς ἐν Ἰνδία λέγονται τὰ μικρὰ κογχύλια, καὶ ὅποια ὁ πτωχὸς λαὸς μεταχειρί-
ζεται ἀντὶ νομίσματος μικροῦ.